DB 025 1 Korintiërs 7:17-24

Er zitten hier volgens mij een paar ongelukkige keuzes in de vertaling van de BGT. Het begint al met: 'Ieder mens heeft zijn plaats in deze wereld van God gekregen en je moet dat niet willen veranderen'. Wie is die 'je' en dat 'dat' in het laatste zinnetje? Paulus zegt hier niet, dat God een soort orde heeft gemaakt, een soort standenmaatschappij, waar wij (alsof het gaat om het algemene 'je') niet aan zouden mogen tornen. Wat hij zegt is: als je tot geloof komt, blijf dan vooralsnog op je post in de samenleving. In Korinte waren dat over het algemeen geen hoge postem, begrepen we uit 1 Korintiërs 1. De gemeente bestond het meest uit ondergeschikte mensen in de maatschappij van toen.

En nu hoorden zij een boodschap van vrijheid, vrijheid in Christus. En dat er bij God in zijn genade geen onderscheid wordt gemaakt tussen mensen met een Joodse of een niet-Joodse achtergrond, niet tussen Grieken en zogenaamde barbaren, niet tussen mannen en vrouwen, en niet tussen vrije burgers en slaven / totslaafgemaakten. Jullie zijn allen één in Christus, lezen we in andere brieven van Paulus. Dat zal hij ook in Korinte hebben gepredikt.

Maar nu zet Paulus ergens voorzichtig een rem op. Ga nou niet alles omgooien nu je christen bent geworden. Ja, al eerder zei hij: als je ongelovige man wil scheiden, stem dan maar toe. En nu zegt hij: als je als slaaf vrij kunt komen, doe dat dan zeker. Maar ga nu niet van alles forceren (zoals het ongedaan willen maken van een besnijdenis bijvoorbeeld). Besneden zijn of niet doet er niet toe, maar of je een nieuwe schepping bent in Christus (Galaten 6:15) en hier zegt hij als variant erop: het gaat er om dat je de geboden van God houdt (vers 19). Het Evangelie is niet in de eerste plaats gericht op verandering van de maatschappij, maar op verandering van mensen. En dan komt verandering van de maatschappij (naar meer gelijkheid) ook wel.

Dan de vertaling 'toen God je uitkoos'. Daarmee zet de BGT in een calvinistisch land waar een bepaalde duiding van de 'leer van de uitverkiezing' nog steeds pastorale slachtoffers maakt, de lezer op het verkeerde been. Waarom niet gewoon (wat er staat): 'toen God jou riep' (op welke manier dan ook), namelijk om te gaan geloven, om Jezus te volgen, om christen te worden.